

tam tikro sektoriaus darbdaviams ir darbuotojams atstovaujančių organizacijų prašymu ir viešosios valdžios sprendimu tapo privalomu, numatantis prisijungimą prie vienintelės įstaigos, kuriai nurodyta valdyti papildomo sveikatos draudimo sistemą, tačiau nesuteikiantis jokios galimybės atitinkamo sektoriaus įmonėms atsisakyti prie jos prisijungti, neprieštarauja EB 81 ir EB 82 straipsnių nuostatomis, ar vis dėlto jos leidžia paskirtajai įstaigai piktnaudžiauti dominuojančia padėtimi?

2009 m. lapkričio 10 d. Cour d'appel de Paris (Prancūzija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Pierre Fabre Dermo-Cosmétique SAS prieš Président de l'Autorité de la Concurrence, Ministère de l'Économie, de l'Industrie et de l'Emploi

(Byla C-439/09)

(2010/C 24/49)

Proceso kalba: prancūzų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Cour d'appel de Paris

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: *Pierre Fabre Dermo-Cosmétique SAS*

Atsakovai: *Président de l'Autorité de la Concurrence, Ministère de l'Économie, de l'Industrie et de l'Emploi*

Prejudicinis klausimas

Ar bendras ir absoliutus draudimas sutartyse numatytus produktus parduoti internetu galutiniams vartotojams, nustatytas patvirtintiems distributoriams pasirinktinio paskirstymo tinkle, iš tiesų yra pagrindinis konkurencijos apribojimas dėl tikslo EB sutarties 81 straipsnio 1 dalies prasme, kuriam netaikoma Reglamente Nr. 2790/1999 ⁽¹⁾ numatyta bendroji išimtis, bet pagal EB sutarties 81 straipsnio 3 dalį gali būti taikoma atskiroji išimtis?

⁽¹⁾ 1999 m. gruodžio 22 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 2790/1999 dėl Sutarties 81 straipsnio 3 dalies taikymo vertikalųjų susitarimų ir suderintų veiksmų grupėms (OL L 336, p. 21; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 364)

2009 m. lapkričio 11 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Bendrijų Komisija prieš Austrijos Respubliką

(Byla C-441/09)

(2010/C 24/50)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Ieškovė: Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama D. Triantafyllou ir B.-R. Killmann

Atsakovė: Austrijos Respublika

Ieškovės reikalavimai

Ieškovė Teisingumo Teismo prašo:

— pripažinti, kad taikydama lengvatinių pridėtinės vertės mokesčio tarifą gyvų gyvūnų, visų pirma arklių, paprastai nenaudojamų žmonių ir gyvūnų maistui skirtiems maisto produktams paruošti, tiekimui, importui ir įgijimui Bendrijoje, Austrijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal Pridėtinės vertės mokesčio sistemos direktyvos ⁽¹⁾ 96 ir 98 straipsnius kartu su jos III priedu;

— priteisti iš Austrijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Komisija mano, kad Austrijos Pridėtinės vertės mokesčio įstatymas prieštarauja Pridėtinės vertės mokesčio direktyvos 96 ir 98 straipsniams kartu su III priedu, nes pagal jį tam tikrų gyvūnų (visų pirma — arklių) tiekimui lengvatinis pridėtinės vertės mokesčio tarifas taikomas ir tuomet, kai šie gyvūnai nėra skirti maisto produktų gamybai.

Pridėtinės vertės mokesčio direktyvos III priedo 1 punkte įtvirtinta sąvoka „gyvi gyvūnai“ nėra atskira kategorija, tačiau apima tik tuos gyvūnus, kurie paprastai turėtų būti naudojami maisto produktams ir pašarams gaminti. Šį aiškinimą patvirtina šios nuostatos versijos ispanų, prancūzų, anglų, italų, olandų, portugalų ir švedų kalbomis. Be to, pagal nusistovėjusią teismų praktiką dėl savo išimtinio pobūdžio ši nuostata aiškintina siaurai.

Akivaizdu, kad arklinių šeimai priklausantys gyvūnai visų pirma naudojami kroviniams vežti ir jojimui (o ne maisto produktams ar pašarams gaminti).

⁽¹⁾ 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, p. 1)